

عنوان مقاله:

مدل سازی مکان یابی دور مرکزها با استفاده از برنامه ریزی ریاضی: مطالعه موردی شهر دوی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس مهندسی حمل و نقل و ترافیک ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امیررضا ممدوحی - استادیار مهندسی و برنامه ریزی حمل و نقل، موسسه عالی آموزش و پژوهش مدی

سمیه فامیان - کارشناس ارشد مدیریت صنعتی، موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ر

خلاصه مقاله:

امروزه به علت پیشرفت و توسعه فن اوری سیستم های اطلاعاتی و ارتباطی، ایده استفاده از این سیستم های پیشرفته در چارچوب روش های مدیریت تقاضای حمل و نقل مطرح شده است. مساله ترافیک می تواند با تغییر و جابجایی تقاضا در قالب تغییر زمان شروع سفر، تغییر مقصد سفر، تغییر وسیله سفر یا تغییر مسیر سفر از طریق سیستم های اطلاعاتی و ارتباطی به گونه ای که تقاضای فر در زمان اوج کاهش یافته و توزیع آن یکنواخت تر شود، کاهش یابد. دور کاری از راهبردهای مدیریت تقاضای سفر است که وابستگی زیادی به این سیستم ها داشته و از جمله مسایل مهم آن مکان یابی مراکز مربوطه است. در این مقاله یافتن بهترین مکان ها برای دور مرکزها به عنوان فضای دورکاری با استفاده از مدلی ریاضی از نوع برنامه ریزی خطی پیشنهاد گردیده است. از اینمدل برای یافتن مکان بهینه دور مرکزها در سطح شهر دوی به عنوان نمونه موردی استفاده شده ولی میتوان از مدل پیشنهادی برای مکان یابی دور مرکزها برای سایر شهرها نیز استفاده نمود. این مقاله نشان می دهد که چگونه می توان برای تاسیس و تخصیص دور مرکزها ازمدل برنامه ریزی ریاضی به عنوان یک ابزار کارای مکان یابی - تخصیص استفاده کرد. نتایج این پژوهش نشان می دهد که مناطقی که برای دورکاری مناسب تشخیص داده می شوند، فقط از تعداد اندکی از دیگر مناطق جذب سفر دورکاری خواهند داشت و عمده سفرهای مربوطه از نوع درو - منطقه ای هستند. یعنی افراد مناطقی را برای دور کاری انتخاب می کنند که در آن زندگی می کنند این بدان علت است که این الگوی سفر دورکاری باعث کمینه شدن هزینه جابجایی خواهدبود. بنابراین، می توان میزان آثار حمل و نقلی زیادی را انتظار داشت.

کلمات کلیدی:

دورکاری، دور مرکز، مدل مکان یابی، برنامه ریزی خطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/39817>

